

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

Kristus Tröstaren.

John Leksell.

*Nu dig tackar allt mitt hjärta, Jesu, för din myckna nöd,
För din ångest, för din smärta, För ditt kors och för din död.
Ja, för allt det bittra svåra, Som du led för synder våra.
Pris och ära vare dig, Herre Jesu, innerlig!*

(Sv. Ps. 76: 8.)

Guds nåds rikedom.

I honom hava vi förlossning genom hans blod, förlåtelse för våra synder, efter hans nåds rikedom.

(Brevet till efesierna 1: 7.)

Det var en dövstum kvinna. Hon hade blivit 70 år gammal men hade aldrig fått någon undervisning. Hon visste icke, att det fanns en Gud i himmelen och en Frälsare, Jesus Kristus. Så kom hon i skola. Man talade om för henne, att det fanns en Gud i himmelen, att Han var helig och god, och att Han vredgades, då människorna syndade och skrev upp deras synder i en stor bok. Hon fick veta, att även hon hade en sida i den boken. Hon kände i sitt samvete, att hon ofta hade syndat och att det fanns mycket skrivet på hennes sida i den boken. Hon förstod, att hon måste bli straffad av Gud, och hon grät över sin synd. Då berättade man för henne, att Gud var vred över synden, men han älskade människorna och tyckte, att det var synd om dem, att de måste lida för sina synder. Därför sände han sin Son till världen för att Han, Jesus Kristus, skulle bära människornas synder och lida syndens straff i stället för oss. Han hade lidit för alla och dött på korset. Och när nu människorna voro bedrövade över sina synder och bådö Gud om förlåtelse, tog han Jesu blod och strök därmed ut alla deras synder, så att deras sida i boken blev alldeles ren. När en män-

niska dog, såg Han på hennes sida i boken, och då den var renad med Jesu blod, fick hon komma till himmelen. — Och så berättade man för henne, att Gud också ville höra hennes bön, när hon bad om att hennes synder skulle bli utstrukna. Och hon bad, hennes hjärta fick frid, men hon blev lig-gande vaken natt efter natt. Man sade då till henne, att hon icke skulle ligga vaken. »Jo», svarade hon, »nu har jag inte tid att so-va; nu måste jag tänka på det, som Jesus har gjort för mig.» Hennes tankar kunde icke släppa detta: Gud är nådig mot mig; Han har strukit ut min synd med Jesu blod; jag är ren; jag är himmelens arvinge. — Men du, som läser om denna gamla kvinna, har du fått dina synders förlåtelse genom Jesu blod? Gläder du dig över, att din synd är utstruken, att du är him-melens arvinge? Om du måste säga nej, så säger jag dig i Jesu namn: Gud är rik på nåd; Han vill förbarma sig över dig. Kom till honom med den synd, som trycker dig; Han vill utstryka den med Jesu blod.

Käre Herre Gud! Vi tacka dig för din stora nåd! Du är rik på förbarmande. Du förlåter våra synder. Amen.

(Conrad Svendsen)

Han lever.

När Martin Luther ibland var tungsint och bedrövad hade han ett litet ord, som tröstade och hjälpte honom. Det var det latinska ordet »Vivit», som betyder: »Han lever!» Det gav honom alltid på nytt mod och hopp. Ibland skrev han detta ord med krita på

sitt arbetsbord, ja, på dörrar och väggar: Vivit! Han lever!

Han lever! O min ande, känn
Din Herre och din Gud igen!
Han lämnat har sitt vilorum,
Och rösten höres, som var stum.
Och handen räcket, som var kall:
Han lever, och du leva skall!

Du har ock en levande Frälsare! Han vill vara med dig alla dagar. Såsom han tröstade förtvivlade och sorgsna människor, när han levde här på jorden, så vill han ännu undervisa, förmana och glädja dig. Den hand, som hjälpande och välsignande lades på människors huvud, som kunde torka tårar

som ingen annan, den handen — en gång spikad fast vid korset — lever och verkar. Den räckes ut till dig. Och i den handen är samlad all makt i himmel och på jord. Den både vill och kan hjälpa!

Fröjda dig över att det är sant, vad han själv har sagt: »Jag lever!» Joh. 14: 19.

Världens härligaste ros.

Det var en gång en mäktig drottning, som låg på sin sjukbädd och väntade, att hon skulle dö. Läkarna ha försökt alla medel för att rädda hennes liv, men allt var förgäves. Då sade den klokaste bland läkarna: »Det finns dock en räddning för henne. Skaffa henne världens härligaste ros, och låt hennes ögon se den, innan de brista, så dör hon inte.» — Och unga och gamla komma från hela riket med de vackraste rosor, de kunde leta upp, men ingen av alla de rosorna kunde giva drottningen någon hjälp. — Man gissade, och man letade, och man undrade var världens härligaste ros fanns. Kunde det kanske vara den, som lysor röd på det lilla barnets kind, när det vaknar ur sin sömn och glad ler mot sin mor? Eller kunde det vara den vita ros, som syns på en mors bleka kind, när hon natt efter natt vakat i kärlek över

sitt sjuka barn? — Nej, ingen av de rosorna var den vackraste i världen. Ja, och så måste ju drottningen dö, eftersom ingen kunde giva henne den rosen.

Men en dag kom drottningens egen lille son in i sjukrummet. Barnets ögon voro fulla av tårar. På sina armar bar det en stor, uppslagen bok. — »Mor», sade gossen, »hör vad jag har läst!» — Och så läste han ur boken om honom, som led och dog på korset för att frälsa människorna. Och drottningen förstod, att större kärlek fanns inte. Och hennes ögon blevo så stora och klara, ty hon såg, att den korsfästes kärlek var som en röd, doftande ros. — »Jag ser den», sade hon, »jag ser världens härligaste ros!»

Ja, drottningen hade rätt. Den, som har sett Jesu kärlek, där han lider och dör på korset, han har sett världens härligaste ros.

Faust.

Den store tyske skalden Goethe har skrivit ett märkligt diktverk, som heter Faust. Det handlar om en man, som grubblade och tänkte mycket över livets gåtor. Till sist blev allt så mörkt och svårt för honom. Han tyckte, att han inte orkade leva längre. Han blandade gift i en bägare. Han skulle tøm-

ma den, och så skulle allt snart vara slut. Och så var ögonblicket inne — han höjde bägaren till sina läppar. Då fick han i fjärran höra en påskpsalm sjungas. Han uppfattade orden. De talade om Jesus Kristus, som dött och uppstått och evigt lever. Då sänkte han bägaren. Han fick åter mod att leva.

AVLIDNA.

Brita Stina Eriksson, Odensbacken, den 7 febr., 79 år.
Mabel Amanda Thomson, Hablingbo, den 21 febr., 29 år.

Anna Lovisa Charlotta Sparre, Stockholm, den 9 mars, 78 år.
Karl Viktor Visell, Motala, den 18 mars, 70 år.
Intill döden skall Gud ledsaga oss.
(Psalt. 48: 15.)

Gudstjänster.

Första distriktet.

MARS.

Långf. 30. *Stockholm*, Klara kyrka kl. 2. Nattvard.
Lörd. 31. *Nyköping*, S:t Nikolai kyrka kl. 11. Nattvard.

APRIL.

Påskd. 1. *Stockholm*, Högalidskyrkan kl. 2.
Lörd. 7. *Sala*, Kyrkan kl. 11,30. Nattvard.
Lörd. 14. *Fagersta*, Kyrksalen kl. 4,30.
Sönd. 15. *Eskilstuna*, Klosters kyrka kl. 12,30. Nattvard.
Sönd. 15. *Kungsör*, Kyrkan kl. 4. Nattvard.
Tisd. 17. *Stockholm*, Adolf Fredriks Församlingssal kl. 7,30.
Lörd. 21. *Strängnäs*, Domkyrkan kl. 11. Nattvard.
Sönd. 22. *Södertälje*, Kyrkan kl. 2,30. Nattvard.

S. G. Svenfors,

Vesslevägen 7, Älsten. Tel. Älsten 13 31.

Stockholm. Församlingsafton anordnas i Adolf Fredriks Församlingssal, Kammakareg. 30, tisd. den 17 april kl. 7,30 em. Pastor Mannström berättar »Bilder ur Runeberg, Fänrik Ståls sägner», med ljusbilder. Avslutning av kyrkoherde Hagarth. Samkväm och kaffe.

K. F. U. K., Brunnsgr. 3, tisd. den 10 april kl. 7,30 em. Avdelningschefen K. G. Karlsson håller föredrag med ljusbilder om »Gotland, sagornas ö med dess många minnen». Avslutning av fröken Netzel.

Sala. Efter gudstjänsten den 7 april inbjudes till samkväm i komministergården (med föreläsning).

Femte distriktet.

APRIL.

Sönd. 1. *Örebro*, N. Förs.-hemmet kl. 11.
Månd. 2. *Hjulsjö*, Kyrkan kl. 1. Nattvard.
Sönd. 8. *Hallsberg*, Kyrksalen i Tingshuset kl. 12,30.
Sönd. 15. *Arvika*, Förs.-hemmet kl. 1.
Sönd. 29. *Högfors*, Missionshuset kl. 12,30.

MAJ.

Sönd. 6. *Örebro*, Nikolaikyrkan kl. 1. Nattvard.
Torsd. 10. *Kristinehamn*, Kyrkan kl. 1. Nattvard.

Carl-Ake Areskog,
Sturegatan 18, Örebro. Tel. 54 78.

Norra ärkestiftet.

APRIL.

Lörd. 7. *Gävle*, Hel. Trefaldighets kyrka kl. 6.
Sönd. 8. *Bollnäs*, Kyrkan kl. 1.
Sönd. 8. *Ljusdal*, Kyrkan kl. 5.
Månd. 9. *Hudiksvall*, Kyrkan kl. 11.
Månd. 9. *Söderhamn*, Kyrkan kl. 4.

Föreläsningar.

Första distriktet.

Stockholm å Dövstumföreningen, Uplandsg. 7, Annandag Påsk kl. 7,30 av herr C. Dan Andersson: »Varpå beror det att några äro rika och andra fattiga?»

Norrköping i Hedvigs Församlingshem Påskdagen kl. 12 av fröken Alma Abrahamsson: »Om gott uppförande».

Linköping i Ordenshuset Påskdagen kl. 4 av fröken Abrahamsson: »Vår almanack och dess historia».

Motala i Församlingshuset Annandag Påsk kl. 1 av fröken Abrahamsson: »Vår almanack och dess historia».

Visby i Församlingshuset Påskdagen kl. 1 och kl. 4 av fru Renner: »Något om takt och god ton», samt: »Per Henrik Ling, den svenska gymnastikens fader».

Sala den 7 april efter gudstjänsten av red. Fondelius: »Vårt land och folk».

Eskilstuna och *Nyköping* Påskafton: Se föreg. nummer.

Femte distriktet.

Örebro å Dövstumföreningen, Drottningg. 32, Annandag Påsk den 2 april kl. 7,30 av fröken A. Abrahamsson: »Vår almanack och dess historia».

Kumla i Fylsta skola sönd. den 15 april kl. 11 av dövstumläroare H. Zommarin: »Bland timmerhuggare i Kanada».

Kopparberg å Folkskolan sönd. den 22 april kl. 11,30 av rektor M. P. Madsén: »Henry Ford».

Sjätte distriktet.

Upsala å Dövstumföreningen fred. d. 6 april kl. 8 av pastor Svenfors: »Göta kanals». Ljusbilder.

Gävle i Stadshuset lörd. d. 7 april kl. 7 av pastor Svenfors: »Hur människan lärde sig flyga». Ljusbilder.

KOM I RÄTT TID till gudstjänst och föreläsning.